

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

jer jo at sige, at hvis man skal have en hemmelighed bevaret, så skal man fremlægge den her i folketinget.

Men jeg vil godt rette en misforståelse. Der er ikke tale om, at alle de forslag, Kommissionen udarbejder, skal behandles på samme måde som et lovforslag her i folketinget, alene af den grund at man om en række Kommissionsforslag ved, at de aldrig vil blive vedtaget, fordi der på forhånd er modstand mod dem. Det ville nok være lidt vidtgående at åbne for deputationer f. eks. vedrørende sådanne forslag, som f. eks. vi selv gik imod, og som vi vidste, franskmændene gik imod. Der kan formentlig kun være rimelighed i at få en alvorlig debat om ting, som man har en vis formodning om vil blive til noget, der kan vedtages af Ministerrådet. Og her ligger det sådan, at vi vil drage omsorg for, at vi ikke vedtager ting, der er foreslået af Kommissionen, i Ministerrådet, uden at teksterne til disse forslag har været gennemarbejdet i folketingets markedsudvalg, hvorfra det så også kan komme ud til offentlig debat. Jeg vil understrege, at alle de papirer, der ikke er fortroligt-stemplet — og så godt som alle papirer, der bliver udleveret til folketingets markedsudvalg, er ikke fortroligt-stemplet — går direkte til pressen.

Til hr. Per Dich vil jeg sige, at det er rigtigt, at erfaringerne fra oversættelse fra engelsk ikke altid er lige gode, fordi originaludformningen har været på fransk, og er der et lille sving i oversættelsen til engelsk, bliver dette sving måske større, når det skal gå over fra engelsk til dansk. Men da må vi jo vælge, og det er trods alt kun de sproglige finesser, der kan have betydning i denne sag. Det kunne jo være af betydning, at vi fik sikret en såkaldt råoversættelse, så man her i landet havde så godt som alt på dansk. Hvis det kan lade sig gøre at få det ved at tage det på engelsk først og så sikre, at man bagefter får den officielle oversættelse af originalteksten, er det vel at gøre os selv og folketinget en tjeneste. Det er det, vi vil forsøge.

Jette Boutrup: Det er muligt, at der er en hel række forslag, som regeringen måske har haft kendskab til ikke ville blive vedtaget nogen sinde, og derfor mener ministeren, det

vil være urimeligt, at vi skal sidde og beskæftige os med den slags ting hernede.

Jeg vil gerne spørge, hvilken garanti regeringen har for, at der ikke pludselig sker et omsving, at noget pludselig bliver vedtaget, som vi ikke har haft nogen indflydelse på. Jeg har forhørt mig i justitsministeriets lovkontor, og det er mit absolutte indtryk, at der foregår ikke nær den samme kontrol med de forslag der kommer fra EF's side, som der gør med de danske.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard): Jeg tror, at det, man her tænker på, er direktiverne og ikke Kommissionsforslagene. Jeg kan være enig i, at det er overordentlig vigtigt, at det, der har direkte retsvirkning her i landet, bliver behandlet med samme alvor og grundighed som vore egne love, men jeg forstod spørgeren sådan, at det, der her er tale om, principielt er Kommissionsforslagene, og da vil jeg altså stadig understrege, at dem findes der en enorm mængde af, hvoraf ganske få bliver vedtaget, og de, der kan tænkes at blive vedtaget, kommer naturligvis ikke til beslutningsstadiet og heller ikke til forelæggelsesstadiet i markedsudvalget, i folketinget, før vi har materialet på dansk.

Vi må, hvis den situation opstår, at man ikke har fået det frem, forsinke behandlingen i fællesmarkedet, det har vi allerede gjort flere gange. Vi har simpelt hen sagt: vi kan ikke gå videre med behandlingen, som det var forudset, fordi vi mangler oversættelse af disse dokumenter til dansk, og det er den måde, vi vælger at løse sagen på, indtil apparatet virker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kofoed* til fiskeriministeren:

„Agter ministeren at gøre brug af sin ret til at protestere mod den laksefredning i Nordøstatlanten, som var resultatet af NEAFCs konference i London i maj 1973?“

(Spm. nr. 237).

Kofoed: Da vi i december sidste år behandlede spørgsmålet om totalforbud mod laksefiskeri i Nordvestgrønland, brød Danmark med det gamle fiskeriprincip om rettigheder til fiskeri i åbent hav. Der blev det